

Sborový list

sboru Církve bratrské v Hradci Králové

Daniel a americký sen

Možná znáte termín americký sen. Jedná se o to, že někdo začíná z úplné nuly a vypracuje se na vrchol. Zde je několik příkladů. H. Ford – odešel v šestnácti z domova, vyučil se zámečníkem. Po vyučení nastoupil do firmy Westinghouse jako opravář parních strojů.

John Davison Rockefeller. Otec byl podomní obchodník s pochybnými léky na rakovinu, a tak na výchovu syna měla větší vliv matka, která mu odmalička vštěpovala tvrdou křesťanskou výchovu. Již jako malý se John projevoval jako šikovný obchodník, podařilo se mu vydělat 50 dolarů prodejem malovaných kamínků ostatním dětem. Později, když se rodina přestěhovala do Clevelandu, získal i seriózní ekonomické vzdělání. A ve dvaceti již spolu s partnerem založil svůj vlastní velkoobchod.

Tomáš Baťa přichází na svět 3. dubna 1876 ve Zlíně jako šesté z dvanácti dětí chudého ševce. Už od svých šesti let se proto náš malý "velký švec" objevuje po skončení dopolední povinné školní výuky v ševcovské dílně svého otce a spolu se svými sourozenci vstřebává taje ševcovského řemesla.

Podobných příběhů je mnoho a my v nich obdivujeme nezlomnou vůli těch, kdo se navzdory nepříznivému osudu vzepřeli a něco dokázali. Neměli žádnou protekci, jen schopnosti, vůli a někdy i víru, že to, co dělají, dává smysl.

Když vidíme příběh Daniele, pak je v něčem podobný s popsányými „americkými sny“. Daniel sice pocházel z urozeného prostředí – na rozdíl od zmiňovaných lidí – ale přesto v jeho životě přišel nepříjemný pád. Daniel je odvečen do Babylóna, dokonce je mu změněno i jméno.

Ve třetím roce kralování Jójakíma, krále judského, přitáhl Nebúkadnesar, babylónský král, k Jeruzalému a oblehl jej... Pak rozkázal král Ašpenazovi, vrchnímu nad dvořany, aby přivedl z Izraelců, a to z královského potomstva a ze šlechty, jinochy bez jakékoli vady, pěkného vzhledu, zběhlé ve veškeré moudrosti, kteří si osvojili poznání, rozumějí všemu věděni a jsou schopni stávat v královském paláci a naučit se kaldejskému písemnictví a jazyku. Dan 1, 1–4

V zásadě se jedná o velmi chytrý způsob převýchovy. Babylónané nevyhladili porobený národ, ale vzali jeho elity s tím, že jim změnili identitu. Toto se dělo tak, že jim změnili jména, naučili kaldejský jazyk a přijali babylónské bohy. Tedy sebrali jim jméno, jazyk a náboženství. Pokud toto zajatci přijali, byli ušetřeni na životě, mohli

Tys silný Bůh

Tys silný Bůh
a světa všeho Pán!
Tvá mocná ruka vede mě
k nebeským výšinám.

Když únavou už klesám,
slabý a znavený,
Ty ovečku svou neseš domů,
na svém rameni.

Když přemáhá mě smutek,
a nebo trýzní žal,
Ty těšíš mě svým slovem
a povzbuzuješ:
„Jen bojuj dál!“

Když oklamal mě bližní,
bratr neb sestra má,
já zůstal opuštěn a sám.
Ty těšíš mě: „Neboj se!
Já jsem tvůj Pán!“

Když přišla nemoc trýznivá,
má duše zachvěla se bázlivá.
Tys připomněl mi Duchem
svým: „Jen věř! Já o tobě
všechno vím!“

Když ďábel, lhář ten starý,
obcházel, mou lásku k Tobě
ze srdce mi vyrvat chtěl.
Tys mi jen tiše připomněl:
„Já z lásky k tobě
až na kříž šel.“

se asimilovat a začít novou kariéru v nové zemi. Protože se jednalo o lidi schopné, navíc lidi, kteří byli zvyklí na jistý standart, málokdo takovéto nabídky odolal a postupně se zajatci skutečně asimilovali. Sice se rozešli s vírou svých předků, ale přežili, a navíc se jim vedlo dobře. Dnes bychom řekli, že se odvečeným lidem za cenu určitých kompromisů nabízela kariéra v nových, a třeba dodat v tehdejší světě skvělých podmínkách. Navíc aby se mohli rozvíjet, bylo dbáno i na jejich jídelníček, zároveň ale Babylóňané nebyli tak hloupí, aby nevěděli, že jídlo má pro odvečené židy význam nejen kalorický, ale i kultický. Tedy požíváním kulticky nečistého jídla Izraelci přicházeli o svoji identitu. Kdybychom přeložili příběh Daniele do naší doby, pak jeho situace vypadá takto: Danieli, máš fantastické podmínky pro svůj osobnostní a kariérní růst. Naše země, nebo dnes bychom možná spíše řekli naše firma, ti nabízí mimořádné možnosti. Ale i my od tebe něco očekáváme. Zřekneš se svého Boha nebo ho uctívej, ale jen někde v nitru a daruj nám svoji identitu, což konkrétně znamená, chceme tě se vším všudy. Máme do velké míry nárok na tvůj čas, rozhodování a chceme maximální loajalitu. Už nejsi více Daniel, ale část naší firmy. Myslím, že podobné tlaky dnes řeší mnoho lidí.

Ale Daniel si předsevzal, že se neposkvrní královskými lahůdkami a vínem, které pil král při svých hodech. Požádal velitele dvořanů, aby se nemusel poskvrňovat. Velitel dvořanů však Danielovi řekl: "Bojím se krále, svého pána, který vám určil pokrm a nápoj. Když uvidí, že jste v tváři přepadlejší než jiní z vašich řad, připravíte mě u krále o hlavu." Daniel tedy na-

vrhl opatrovníkovi, kterého určil velitel dvořanů nad Danielem, Chananjášem, Míšaelem a Azarjášem: "Zkus to se svými služebníky po deset dní. Ať nám dávají k jídlu zeleninu a k pití vodu. Potom porovnáš vzhled náš a vzhled jiných, kteří jedli královské lahůdky, a učiň se svými služebníky podle toho, co uvidíš." Opatrovník je v té věci vyslyšel a zkusil to s nimi po deset dní. Po uplynutí deseti dnů se ukázalo, že jejich vzhled je lepší; byli statnější než ostatní jinoši, kteří jedli královské lahůdky. Dan 1, 8–15

Daniel hned po nástupu do nové země odmítá dělat kompromisy. Přijímá svůj osud, řekli bychom „respektuje svého šéfa“, nepodniká nějaký puč nebo spiknutí proti králi, zároveň odmítá dělat věci, které se Hospodinu nelíbí, i když to ohrožuje jeho pohodlí, kariéru a vlastně i život. Zároveň je zajímavé, že svému nadřízenému říká jinými slovy toto – dej mi chvíli na to, abys poznal, že to jde i jinak. Někdy si lidé kolem nás myslí, že bez pomluv, okrádání, lží, polopravd, protekce to dnes prostě nejde, že bez toho se vzhůru nevyšplhá nikdo. Před časem vyplavala na povrch kauza s trenérem Růžičkou, kterého údajně podplácel nějaký rodič, aby se syn dostal do A týmu Slavie. Po tomto skandálu se vyrojilo mnoho svědectví rodičů, že toto je zcela normální, že jinak se to dnes prostě nedělá. Nevím, ale jistě se nejedná jen o sport... Jinak to prostě nejde! Jenže Daniel říká – dejte mi možnost ukázat, že to jde. A ukazuje se, že to jde. Jenže člověk se nesmí nechat ovládat strachem. Problém je, že to mnohokrát ani nezkusíme.

Jenže příběh pokračuje. Král má sen a chce ho interpretovat.

Nikdo toho není schopen a zde se ukáže Danielovy mimořádné schopnosti: *Daniel králi odpověděl: "Tajemství, na které se král ptá, nemohou králi sdělit ani mudrci ani zaklínači ani věštcí ani planetáři. Ale je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství. On dal králi Nebúkadnesarovi poznat, co se stane v posledních dnech. Toto je sen, totiž vidění, která ti prošla hlavou na tvém lůžku. Dan 2, 27–28*

Na tomto místě se poprvé ukáže, že Daniel má nadpřirozené schopnosti. V jeho době se tomu říkalo, že je nadán moudrostí. Jeho nadřízený si neví rady, hledá odpovědi, ale nikdo není schopen najít odpověď. Až se najde Daniel. Sen vyluští, a najednou jde jeho hvězda strmě vzhůru. Z Daniele odvedence z vlastní země se stává jeden z nejdůležitějších mužů země. Jeho schopnosti jej dostávají vysoko. Z napůl otroka, který byl odveden z dobytého Jeruzaléma, se stává pan někdo. Najednou o americkém snu čteme nejen v životopisech Bati nebo Forda, ale i v Bibli. Když budeme číst dál tak zjistíme, že Danielův postup vůbec není snadné ustát, že to vůbec neznamená, že od této chvíle má Daniel svobodu dělat si co chce, a hlavně vyznávat si co chce. Zastavme se u tohoto bodu. Nikdo z nás se nedostal na úroveň Bati, ale taky nikdo z nás není z tak chudých poměrů. Nikdo z nás nebyl vzat z domova jako Daniel, ale nikdo z nás se nedostal tak vysoko. Začínali jsme s lepšími výchozími podmínkami, zároveň mnozí z nás se díky schopnostem, které jsme dostali od Pána Boha, někam vyšvihli a u mnohých za to sklízíme i určitý respekt. Jenže otázka je, jak s tím naložíme. Problém totiž je, když se z darů, z pocitu bezpečí

a ze společenského uznání stane naše modla, která nás v konečném důsledku pohltí... Nebo když se nedaří nám, pak doufáme, že se to podaří alespoň dětem.

Úspěch určitě není od ďábla, jenže každý úspěch něco stojí. Jedna z věcí, kterou úspěch, zabezpečení se může stát, je naše integrita. Ne vždy, ale někdy ano. Co mám na mysli konkrétně? Někdy se může jednat o nějaký podvod, někdy o kompromis, někdy o to, abychom nemluvili o víře, protože bychom se ztrapnili, někdy to, že rezignujeme na církev, na některé nároky, které po nás Boží slovo má. Najednou je kroužek dítěte důležitější než mládež, odpočinek v neděli důležitější než neděle ve sboru, prestiž v práci důležitější než určitá pohana pro víru. Prosím, aby mi bylo rozuměno. Neposuzuji a nikdy posuzovat nebudu něčí víru podle návštěv v neděli, zároveň si kladu otázku, co jsem ochoten obětovat na oltář úspěchu?

Daniel má úspěch, zároveň se vůbec nemění jeho vztah k Bohu. Je chytřejší nebo moudřejší než druzí. Je o něm doslova řečeno, že *vynikal nad říšské vládcy i satrapy, neboť v něm byl mimořádný duch. Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím. Dan 6, 4*

I přes tento úspěch jeho víra a důvěra v Hospodina zůstává stejná. A dokonce pokud se dostává víra v Hospodina spojená s následováním do rozporu s ohrožením kariéry, volí Pána Boha. Toto ukazuje na jeden princip. Kariéra a s ní spojený úspěch a zabezpečení se pro něj není tím nejdůležitějším. Má od toho svobodu. Toto říká mnoho lidí, jenže něco říkat nic nezna-

mená. Jak moc je pro nás úspěch důležitý, se ukazuje nikoli v našem mentálním nastavení, ale podle toho, jak žijeme nebo co děláme, když se naše postavení ocitne v ohrožení. A to se Danielovi stalo.

Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali. Proto si ti muži řekli: "Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha." Říšští vládcové a satrapové se shlukli ke králi a naléhali na něj: "Králi Darjaveši, navěky buď živ! Všichni královští vládcové, zemští správcové a satrapové, královská rada a místodržitelé se uradili, abys královským výnosem potvrdil zákaz: Každý, kdo by se v údobí třiceti dnů obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je vhozen do lví jámy. Dan 6, 5–8

Když něco umíte, rychle se naučíte lidé, kteří vám to začnou závidět a hledat, jak vám úspěch znechutit. To platilo kdysi, a to platí i dnes. Není pravda, že v Čechách se úspěch neodpouští. Neodpouštěl se ani ve starověkém Babylóně. Úspěch se neodpouští nikdy a nikde. Proto opozice nastraží na Daniele past. Vymyslí, že vedení státu se nesmí 30 dní modlit. Ví, že Daniel je věrný Bohu a toto nesplní. Pokud bychom to převedli do současnosti, pak se nastaví nová kritéria firemní kultury a to taková, která jsou pro následovníka Hospodina nepřijatelná. Nyní Daniel stojí před otázkou. Jsem na vrcholu kariéry. Král mně

zobe z ruky, mně se velmi daří, z odvedeného otroka se během pár let stal třetí nejvyšší člověk v zemi. Když poruším králův příkaz, vše se může během krátké doby zhroutit, všechno moje úsilí, kariéra, všechno. Mám jít proti proudu, nebo s proudem? Mám riskovat to, čeho jsem se domohl, jak jsem se vypracoval? Nebo říci šéfovi, trenérovi, kamarádům: „Ne, tohle dělat nebudu“. Pro nás možná otázka stojí ještě jinak – co jsem ochoten obětovat pro úspěch svůj, svých dětí, své rodiny? Nejde jen o společenský status, ale i o postavení ve třídě, v práci, o životní standart. Jsem ochoten za to zaplatit svojí ctí, integritou? Poctivostí? Následováním Krista?

Daniel se rozhodl obětovat kariéru a svůj pracně vydaný status. Uvažuje takto – raději se líbit Bohu než lidem a mít nepohodlný život než popřít to, čemu věřím.

Za znelíbení se vedení přichází trest. Nikoli v podobě snížení prémie, ale toho, že Daniel je vhozen do jámy lvové. Jenže Bůh ho zázračně zachránil. Jak toto číst? Problém tohoto příběhu je v tom, že mnohokrát to takto nekončí. Pointa není v tom, poslouchej Pána Boha a dobře se ti povede. Možná ano, někdy ne. Daniel tím, že ho Bůh vyvede z mrtvých, připomíná toho, o kom svědčí celá Bible, kdo je středobodem křesťanství. Připomíná Krista. Krista, o němž je psáno, že se vzdal svých nároků, stal se jedním z lidí a podstoupil smrt na kříži. Kristův příběh připomíná příběh mnohých těch, kdo se rozhodli, že pohodlí, kariéra, úspěch nejsou na světě tím nejdůležitějším. Nikoli kvůli jakési plánované askezi a odříkání, ale proto, že existují důležitější věci.

Těmi jsou důvěra v Pána Boha, následování jeho cest, láska k Bohu a k lidem. Nic na světě nestojí za to, abychom tyto oblasti obětovali.

Tím, že Kristus překoná smrt, je vzkříšen, tak nám dává naději, že i my máme naději nejen pro tento život. Nechceme utíkat někam do zásvětí, ale přesně naopak. Můžeme žít poctivě tento život, protože víme, že není tím jediným, na čem bychom měli křečovitě lpět. Zároveň pokud máme naději jen nebo především pro tento život, kariéra, pohodlí a úspěch se nám stanou bohem.

Poděkuj Bohu za to, co jsi od něj dostal.

Možná v něčem žiješ v nějakém kompromisu, jdeš proti svému svědomí – řekni to Pánu Bohu.

Možná příliš lpíš na svém pohodlí, kariéře – vyznej to.

Převzato z webových stránek Davida Nováka

Dan Drápal / Pastor a sebevražda?

Křesťan dnes přinesl zprávu o sebevraždě Jima Howarda, pastora šestitisícového sboru Real Life Church v Kalifornii. Pastor údajně trpěl duševní poruchou, která ho nakonec přivedla až k sebevraždě.

Neznám teologický profil tohoto pastora a neznám zaměření jeho sboru. Dostal jsem ale podnět, abych se k „sebevraždě pastora“ vyslovil, a jsem přesvědčen, že to, co napíšu, se může týkat nejrůznějších denominací, od liberálních po funda-

mentalistické, i pastorů nejrůznějších temperamentů a obdávání.

Správné teologické názory totiž nezaručují, že povedeme správnou životsprávu. Mnoho pastorů ví, že potřebují správně pečovat o své tělo – nepřejídat se, zajistit si dostatečný spánek, mít dost pohybu atd. – ale ne všichni si stejně intenzivně uvědomují, že své potřeby má i jejich duše. A duše a duch není totéž.

Setkal jsem se před lety s mimořádným mužem. Jmenuje se Ron Wiebe a dnes je mu již přes osmdesát let. Pracoval jako psychiatr v Kalifornii. Po mnohaleté praxi na jedné sekulární psychiatrické klinice začal sloužit přednostně pastorům a psychiatrům. Od něj jsem se dověděl, že zhruba třicet procent amerických pastorů a zhruba padesát procent amerických misionářů „dopadne špatně“. Nejčastějším problémem je vyhoření, ale příčinou může být i rozvod, tělesná nemoc, jejímž spouštěčem byl přílišný stres apod.

Domnívám se, že velikost (a zejména růst) sboru je faktor, který zvyšuje nebezpečí, že nastane nějaká katastrofa. Stresory totiž nejsou pouze události negativní (třeba problémy s nezdrárným potomkem), ale i pozitivní (pozvání k projevům na různých konferencích, tlak nakladatele, aby úspěšný pastor napsal novou knihu apod.)

Povrchní křesťan usoudí, že pastor, který špatně skončil, měl buď „malou víru“, nebo byl v jeho životě nějaký „skrytý hřích“, nebo něco podobného. Zkrátka, že si za to mohl sám. No... v podstatě ano, „mohl si za to sám“, ale možná trochu jinak a složitěji, než si kriticky

povrchní křesťan uvědomuje.

Paradoxně jsem to poznal na vlastní kůži, když jsem rezignoval. Věděl jsem, že nemám zanedbávat společná shromáždění, a nikdy jsem nepřestal chodit na bohoslužby, nicméně přiznám se, že první rok po rezignaci to bylo spíše z povinnosti. Trvalo zhruba dva roky, než jsem se „vybabral z nejhorského“. Až po rezignaci, ve zcela nové situaci, jsem si začal uvědomovat, pod jakým tlakem jsem celá léta žil. A přiznám se, že jsem to mnoho let jednoduše netušil. Byl to typický případ, často ilustrovaný obrazem „žába v kastrolu“. Asi to už znáte: Když dáte žabu do horké vody, okamžitě vyskočí. Když ji dáte do studené vody a postupně ji ohříváte, žába nevyskočí, a nakonec se uvaří. (Nevím, jestli je tak doopravdy, ale obraz je to srozumitelný, že?)

Rostoucí sbor znamená více problémů, a to i tam, kde sbor roste po všech stránkách zdravě. Roste počet lidí, za něž pastor pocítuje určitou odpovědnost. Nicméně každý máme jen určitou časovou a emocionální kapacitu.

Právě překládám zajímavou knihu od pastora sboru Crossroads Briana Toma. Mimo jiné v ní píše:

Povolání pastora je nebezpečné už proto, že slýcháme o hrozných věcech, které se lidem dějí, mnohem častěji než druzí. Nejenže znám mnohem víc lidí než průměrný člověk, ale dostávám také mnohem více proseb o modlitby než průměrný člověk. A lidé nepřicházejí s prosbami typu: „Hele, modlil by ses za mě, abych moudře naložil se všemi těmi penězi, jimiž mne Bůh požehnal?“ Většina proseb se týká akutních zdravotních potíží a

různých tragédií. Proto v myslí nosím rejstřík nejrůznějších nemocí a pamatuji si, s čím bývají spojeny.

Když vás požádá o rozhovor člověk, který právě prožívá určitou tragédii, nemáte srdce ho odmítnout. Když ale máte určitý den už třetí takový rozhovor, něco to s vámi dělá. Přiznám se, že jsem se na ten třetí rozhovor už netěšil – a současně jsem se odsuzoval za to, že toho člověka nemám dostatečně rád.

Ron Wiebe tehdy skupince vedoucích vyprávěl o své službě. Pokud nějaký pastor vyhledal jeho pomoc, kladl si jednu podmínku: Ten, jemuž bude sloužit, musí slíbit, že jeden den v týdnu bude mít zcela vypnutý telefon. Pokud začal s někým pracovat, vedl ho také k tomu, aby jeho dovolená byla skutečně dovolená.

Podmínkou, aby pastor nevyhořel a aby ustál nejrůznější tlaky, je, že bude mít dobré přátele. Ne pochlebovače – těch mívají úspěšní pastoři zpravidla dost. A přátelství vyžaduje čas. A otevřenost.

Jak jsem psal – nevím, čím konkrétně trpěl Jim Howard. Možná lidé v jeho okolí netušili, jak strašlivé věci prožívá. Možná udělal zásadní chybu, totiž že se se svými bolestmi nikomu nesvěřoval. Mohlo to být něco zcela jiného. Platí ovšem, že pastoři se neproviňují nějakými o řád odlišnými hříchy, než „řadoví“ věřící. Základní pokušení jsou pro všechny stejná – peníze, sex, moc. Ale stejné jsou i duševní poruchy. Ne, pastorům se nevyhýbají. Nejde mi teď o to lokalizovat chybu. V některých případech to není těžké, pokud člověk zná okolnosti. Víť však, že i když se člověk snaží dělat všechno poctivě a nešvindlovat,

může se dostat do velmi složitých situací. Važte si svých pastorů – je to ohrožený druh.

Převzato z webu krestandnes.cz

Rick Warren na Lausanne 4: „Součástí dokončení úkolu je reevangelizace církve“

Jižní Korea – Před svým sobotním projevem na čtvrtém kongresu o světové evangelizaci varoval Rick Warren, zakladatel kalifornského sboru Saddleback, že věřící musí znovu evangelizovat nominální křesťany, aby naplnili Velké poslání. Dodal, že někteří křesťané vyměnili „duchovní moc za politický vliv“.

V projevu k vybrané skupině delegátů o překážkách, které křesťanům brání v naplňování Velkého poslání, 70letý Warren řekl, že Velké poslání lze naplnit, ale nejprve je nutná „velká spolupráce“. A existují dvě překážky, které musí věřící překonat, aby mohli tento úkol dokončit.

Křesťané, řekl podle The Christian Post Warren, jsou skvělí ve sdružování a navazování kontaktů, ale jsou hrozní ve spolupráci a jednotě – což je slovo, které bylo tento týden v centru pozornosti Lausanne 4.

„Smyslem jednoty není jednota pro jednotu samotnou. Smyslem jednoty je evangelizace,“ řekl Warren, který v roce 2022 odešel ze Saddlebacku do dů-

chodu a zavázal se, že příštích deset let svého života zaměří na pomoc mladším generacím, aby oslovily více lidí pro Krista.

Warren delegátům shromážděným na zasedání zdůraznil, že „nebude naplněno Velké poslání, dokud tuto věc s jednotou skutečně nevyřešíme“.

Dodal, že jednota byla nesmírně důležitá i pro Ježíše. „Víte, na čem Ježíšovi v jeho poslední modlitbě předtím, než šel na kříž, nejvíce záleželo? Na tom, abychom byli jednotní. Dvakrát se ve své poslední modlitbě, Jan 17, modlí toto: Otče, modlím se, aby byli jedno, aby to svět poznal.“

Kromě příležitostné spolupráce na akcích je současná struktura evangelizace založena na tom, že křesťanské denominace a organizace pracují nezávisle na sobě.

„Nikdo to nikdy nebude schopný dělat sám,“ dodal. „Nemůžete to dělat sami. Já to nedokážu. Vaše denominace, vaše organizace to nemůže udělat sama.“

Přesně jak uvedl výkonný ředitel Lausanského hnutí Michael Oh ve svém poselství k pěti tisícům delegátů shromážděných v neděli večer, neschopnost nebo odmítání spolupráce škodí křesťanskému svědectví a naplňování Velkého poslání.

Druhým důvodem, proč křesťané vzájemně nespolupracují na naléhavém dokončení úkolu, je podle Warrena to, že „skutečně nevěří, že se Ježíš vrátí“ ještě za jejich života.

Warren tento typ myšlení kritizuje a poznamenává, že křes-

ťané v prvním století věřili, že Ježíš se může vrátit „kdykoli“, a díky této naléhavosti je to podnítlo k akci a církev byla svědkem exponenciálního růstu.

„Kdybyste si opravdu mysleli, že se Ježíš může vrátit ještě za vašeho života, spolupracovali byste s každým,“ řekl Warren a poukázal na Ježíšova slova v 25. kapitole Matoušova evangelia, kde třikrát říká: „Buďte připraveni.“

Nabádal věřící, aby získali přesvědčení o druhém příchodu Krista, a varoval: „Pokud nejste připraveni nyní, neposloucháte Pána Ježíše Krista.“

Dalším důvodem, proč církev v prvním století rychle rostla, bylo pronásledování. Jakmile se však křesťanství stalo v Římské říši legálním a zpopularizovaným, pak jak řekl „politická moc nahradila moc duchovní.“

„Křesťanské církve ve skutečnosti rostou rychleji pod vlivem pronásledování,“ vysvětlil Warren. „V období nejrychlejšího růstu jsme byli v ilegalitě. Nejrychlejší období růstu křesťanství bylo prvních 330 let církve. Od 120 lidí v horní místnosti jsme se dostali k tomu, že v roce [360 n. l.] byla spasena polovina Římské říše – 30 milionů ze 60 milionů lidí.“

Když se Warren podělil o příklad vzestupu křesťanství a toho, co označil za monumentální společenskou změnu, řekl, že na římském denáru z roku 87 byl na minci Caesar. V roce 300 bylo na minci Chi Rho, první dvě písmena Krista v řečtině. V roce 340 byl na denáru Ježíš a v roce 360 byl na minci kříž Ježíše Krista. „Tak to je změna společnosti,“ řekl.

Převzato z webu krestandnes.cz

Výpis z jednání staršovstva, 1. 10. 2024

Staršovstvo začalo své jednání modlitbami za Boží moudrost při promýšlení a formulaci vize sboru. Následně staršovstvo pokračovalo v rozhovoru o vizi.

Staršovstvo souhlasí s personálním obsazením misijního týmu. Tým pracuje ve složení: Marta Šnoblová, Kateřina Hracka, Filip Hracki, Kateřina Kantorová, Martin Kantor, Dorotea Včeláková, Zuzana Hroudová, Tomáš Johech. Proběhlo první setkání týmu, staršovstvo přijalo na vědomí výstupy z jednání.

Staršovstvo vedlo rozhovor se Suzanne Thompson a Lucií Bajerovou o členství ve sboru. Vyslechli jsme příběhy obrácení, dotázali jsme se na křest a na tomto základě jsme rozhodli o přijetí obou sester za členky sboru. Členský slib bude složen v rámci shromáždění dne 20. 10.

Staršovstvo hodnotilo aktivity sboru během září a zabývalo se sborovým kalendářem na měsíc říjen. Během shromáždění, 20. 10., budeme informováni o práci Gedeonů, na jejich činnost bude tuto neděli vybrána sbírka. Dne 12. 1. 2025 se v našem sboru bude konat seniorátní shromáždění, kterého se zúčastní kazatelé a zástupci staršovstva. Na tomto setkání proběhne volba seniora na další 4 roky.

Staršovstvo plánuje výjezdní zasedání, uskuteční se v Lipově na Moravě, ve dnech 1. - 3. 5. 2025.

Staršovstvo schválilo finanční

plán revitalizace klubovny, který činí 218 000 Kč.

Zapsal: Matúš Kušnir

Pro předního zpěváka. Žalm Davidův. Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání. Hospodin ho bude ochraňovat, zachová mu život, bude mu na zemi blaze. Zvůli nepřátel ho nevydávej! Hospodin ho podepře na loži v jeho mdlobách. V nemoci mu změniš celé lůžko! Pravím: Hospodine, smiluj se nade mnou, uzdrav mě, neboť jsem proti tobě zhřešil. Nepřátelé o mně škodolibě mluví: "Kdy už zemře? Kdy zanikne jeho jméno?" Přijedli se kdo podívat, šalebně mluví, sprádá v srdci ničemnosti, vyjeden a mluví. Všichni, kdo mě nenávidí, šeptají si o mě, zlo mi strojí: "Ať na něj dolehne slovo Ničemníka; ulehl, už nepovstane." I ten, s nímž jsem žil v pokoji a jemuž jsem důvěřoval, ten, jenž můj chléb jedl, vypíná se nade mne a zvedá patu. Ty však, Hospodine, smiluj se a dej mi povstat, abych jim to splatil. Že sis mě oblíbil, poznám z toho, že nade mnou nezazní ryk nepřitele. Ujal ses mne pro mou bezúhonnost, postavils mě navěky před svou tvář. Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků na věky. Amen. Amen.

Žalm 41

Pozvánka na podzimní pastorační seminář

S lektorem Pavlem Rausem společně otevřeme témata:

Motivace pro pastorační práci a proč je důležitá

Přeformulování /technika/

Úzkost a strach

Seminář je určen členům pastoračního týmu a všem zájemcům o tuto problematiku.

Sobota 19. října od 14. hod.

Svoje dary na podporu sborových aktivit
můžete zasílat na účet sboru:
1080114319/0800

QR platba:

Svoje dary na podporu misijních aktivit
K. Pohankové můžete zasílat na účet sboru:
1080114319/0800, v. s. 682015

QR platba:

Všem ochotným dárcům děkujeme

Témata besídek v měsíci říjnu

Datum	Malá besídka	Střední besídka	Velká besídka
6. 10.	Narození a povolání Samuele	Ohlášení Izákova narození	Apoštolské vyznání víry
13. 10.	Daniel a jeho přátelé	Abrahamovo obětování	Kostantin a Metoděj
20. 10.	Daniel a jeho přátelé	Namlouvání Rebeky	Bořivoj, Václav, Vojtěch
27. 10.	Tři muži v peci	Jákob, Ezau a prvorozenství	

Do tohoto čísla přispěli: Blanka Klimešová, Matuš Kušník a Martin Legát.

Redakce, jazyková a stylistická úprava: Kristýna Talášková

Grafické zpracování, sazba v programu QuarkXPress: M. Legát

Uzávěrka dalšího čísla 3. 11. 2024

Příspěvky posílejte na adresu: kristyna.talaskova@gmail.com

Datum	Den	Místo	Čas	Slovo	Poznámka	Narozeniny
1	Út				17.30 - staršovstvo	
2	St					Hracki Filip Pluhařová Růžena
3	Čt					Stránská Petra
4	Pá				16.00 - dorost 18.15 - mládež	
5	So				8.30 - brigáda klubovna	
6	Ne	HK	10.00	J.Limr		
7	Po					
8	Út	Nechanice	18.30	J.Verner		Stránský Vojtěch
9	St					
10	Čt					Boudyš Daniel
11	Pá				16.00 - dorost 18.15 - mládež	
12	So				8.30 - brigáda klubovna	
13	Ne	HK	10.00	V.Andrš	8.30 - zkouška pěv.sboru	
14	Po					
15	Út					Nyklová Věra
16	St					Šnobl Petr
17	Čt					Boudyšová Lenka Doležalová Šárka
18	Pá				16.00 - dorost 18.15 - mládež	
19	So				8.30 - brigáda klubovna 14.00 - seminář o pastoraci	
20	Ne	HK	10.00	M.Kušnír		
		Hořice	14.00	P.Bachmann		
21	Po					
22	Út	Nechanice	18.30	M.Legát		
23	St					Legát Tomáš
24	Čt					Neumann David
25	Pá				25.10.-28.10.:sborový víkend 25.10.-28.10.:Brodfest modlitební stan HK	
26	So					
27	Ne	HK	10.00	M.Hambálek		Zelingrová Pavla
		Hořice	14.00	M.Polívka		
28	Po					
29	Út					
30	St	Opatovice	19.00	H.Verner		Legát Martin Legátová Lydie Stránská Anna
31	Čt					